

V zadregah svojega spomina.

Kompolski.

Prav zajimivo je opazovati in primerjati spomin posameznih oseb. Včasih je tako različen, kakor so si ljudje med seboj različni. Cesto se pa noben tudi pri spominu posameznikov precej podobnosti. Nekateri ljudje imajo čudovito dober spomin. Še v poznejih letih se prav lahko spominjajo posameznih doživljajev iz otroških let, celo od drugega leta naprej. Nam se zde sedaj takci dogodki takoj malenkostni in neznamni, da se skoro ne spača o njih govoriti. Vendar so morali biti zelo važni za mlado otroško dušo, da so se skoro neizbrisljivo utisnili v spomin. Cudno pa je, da si take osebe tudi v poznejih letih zapomnijo in resnici malenkostni in malo važne stvari, s katerimi so prišle kako malo v dotiku, ali so jih videle samo in mogredre.

Midva z ženo včasih prersetavava dogodke minulih let. Seveda pridejo pri tem tudi več ali manj znane osebe v postev. Jaz se navadno spominjam takih doživljajev jako medlo in površno, ker niso bile zame posebne važnosti. Posebno imena posameznih oseb se mi kaj hitro zgube iz spomina, ko ni sem bil z njimi ponovno in dalj časa v dotiki. Žena pa mi ve povedati vse podrobnosti. Našteje mi posamezne osebe, anekdote in se ve celo spominjati na oblike posameznikov, četudi je bila samo enkrat z njimi skupaj in še takrat samo kratek čas. Če mene kdo vpraša, kakšne barve so oči mojega najboljšega prijatelja, mu ne bom mogel zanesljivo odgovoriti. Ona pa bi menda lahko povedala o vseh mojih in svojih znancih. Dostikrat se smejeva ob takih prilikah. Žena se smeje meni, da ne vidim, ali pa tako hitro pozabim celo take stvari, ki se morajo opaziti in aprvi pogled ter se jih je lahko zapomniti. Jaz se pa smejem njej, ker nosi take malenkosti po svetu v svoji glavi.

Mene torej Brg ni obdaril s posebno dobrim spominom, kakor vidim po drugih. Otreških let jaz nisem nikoli imel, vsaj spominjam se ne na nje prav nič. Kaj malega bi povedal še le od svojega sedmega leta naprej, ko sem začel hoditi v šolo. Prav nič ni boljše v sedanji moški dobri. Moj spomin me je spravil že večkrat v prav občutne in jaksitne zadrege, ker me je zapustil ravno takrat, ko bi ga bil najbolj krvavo potreboval. Mene ne sme ničče vprašati za rojstni dan mojih otrok. To se pravi; vpraša lahko, a jaz mu ne bom vedel povedati kar gladko. In to je vendor jako važen dogodek za hišnega cete, kateri bi menda že imel se prostora v moji glavi, saj čutim večkrat nje praznoto. Tudi nimam toliko otrok, da bi nihil rojstva ne obdržal kolikor toliko "krščanski" spomin. Četvero jih je sedaj. Če jih bude še več, potem si bom menda še manj zapomnil.

Da pa boste videli, v kakih zadregah me često pripravi moj spomin, kadar me pusti na čedlu, hočem tu navesti par dogodkov, katerih se še spominjam. Iz tega naj vidijo moji znanci in prijatelji, da mi prav brez skrbi zaupajo še tako skrivnostne in tajne stvari. Po meni gotovo ne pridejo v javnost iz enostavnega vzroka, ker jih bom hitro pozabil. Kdor pa ima boljši spomin od mene, pa naj hvali Božu, da se mu ne godi tako, kakor se je godilo meni v teh slučajih.

I.

Lansko leto mi je prišel neki mož iz okolice ponujat drv, da bi jih kupil za zimo. Sicer je bilo še proti koncu poletja in jaz nisem rabil takoj nujno drv, vendar sem se začel z možem pogajati, ker take reči ni nikoli preveč pri hisi. Mož sem videl že večkrat preje, ker je prodal tudi mojemu sosedu par sečnjev in je imel res lepo drvo. Bil je majhen in co-

kat, z dolgimi štrlečimi in šestinastimi obrvi, temnega obraza in z velikimi črnimi brki, ki so pa bili posejani z belimi in sivimi rusama.

Ne čudite se, da sem ga se precej natančno opisal, kljub svojemu slabemu spominu. Ta drvar mi je napravil dovolj preglavice, zato sem si ga tem bolj ogledal, ko sva prišla poznej vendar enkrat skupaj. Glavne poteze sem si le zapomnil. Če pa hrčki kdo vedeni, kakšen klobuk je imel, kakšne barve suknjo in srajco, ta pa mora že mojo ženo vprašati. Ona bo gotovo vedela, ker je videla, ko sva midva govorila.

Z možakarjem si takrat nisva bila edina. Radi razlike dveh krov, pri seznu sva se razšla. Par tednov potem se srečava na ulici. Ko me je pozdravil in nagovoril, sem ga takoj spoznal.

"Ali vzemate drva?"

"Seveda po tisti ceni, kakor sem vam zadnjič obljubil."

"Vsaš eno krono primaknite pri seznu."

"Ne morem, sem že zadnjič preveč obljubil."

"Nočete?"

"Ne."

"Pa naj bude po vašem."

In tako sva se pogodila v eni minut. Preje sva se pa pogajala celo pol ure, pa še ni bilo nič. Vzrok njegovi popustljivosti je bil pa v tem, ker je rabil denar. Dal sem mu takoj nekaj krov na kup, in on je obljubil, da mi pripelje tekom štirinajst dni drva na dom. In tako svā se ločila oba zadovoljnja. On je dobil nekaj denarja in meni so bila obljubljena drva po primerni ceni.

Pa minilo je štirinajst dni, pretekel je mesec. Možakarja pa ni bilo več na izpregled; še manj pa drv. Sicer sem se tolažil, da ga je kaj važnega zadržalo in izpolnil vsaj v drugem mesecu svojo obljubo. Ko pa še drugi mesec ni bilo nič ter se približevala mrzla jesen, za njo je pa kukala starka zima, so me pa le zaskrbelna drva in tiste krone. Poleg tega sem bil še pozivel, da je dočinkni drvar, ki kupuje steče drevesa od kmetov ter tem prodaja drva. Torej je bilo čisto možno, da mi je odnesel denar in me pustil z drvmi na cedilu čez zimo. Zato sem se zaklep, da ga vzemam pošteno v roke, kadar prideva skupaj. Če mi beseda ne pomaga, tožba mu tudi ne bi, ker mu nima manj česa vzeti.

Koncem tretjega meseca pa srečam zopet na ulici moža, ki je moral biti moj drvar, kateri mi je povedal spomin. Jaz sem že zbral celo ploho besed predno sva pršla skupaj.

"Ne, vi ste pa lep možakar!" je bil moj osorni nagovor.

Mož me začudno pogleda in pravi smehlje: "Zakaj pa, go-spod?"

"Lej ga no: zdaj pa še vpraša zakaj? Že pred daljimi tremi meseci ste mi prodali drva, na jih še sedaj niste pripeljali, četudi ste obljubili, da mi jih tekomo štirinajst dni postavite na dom. Ali mi daste nazaj tisti deset krov, ali bom vas pa tožil."

Mož me gleda še bolj začuden.

"Se motite: jaz vendar vam nisem prodal nikakih drv."

"Tako?" Seveda je bilo sedaj začenje na moje strani.

Nisem vedel ali se res motim, ali pa je možakar tako predržen in taki. Ogledal sem si ga bolj natanko in zdel se mi je vedno bolj podoben mojemu drvarju. Že sem hotel zlititi nanj vojno jezo in srd, da si upa tajiti, kar se domisljam, da me je moj spomin pogestio že varal in morda me varal tudi sedaj. Zato je moj glas znatno zgubil na svoji ostrosti pri nadaljnem pogovoru.

"Ja, kaj niste vi tisti drvar iz Gortine?"

"Seveda ne. Jaz sem dom Vižinge."

"Tako? Pa ste čisto podobni istemu, ki je meni prodal drva, a jih ni pripeljal."

Povedal sem mu celo zgodovino žalostne kupceje. Nadjadme sem ga se moral prosiši v osramočen oditi.

Se tisti teden sem naletel na drugega moža, o katerem bi bil trdil z vso gotovostjo, da je

moj drvar. Zato sem tudi nje ga prijet precej ostro. Pa go-dilo se mi kakor pri prvem. Spet sem poiskal proti koncu dobre in prijazne besede ter prosil oproščenja. Nič bojšje si mi ni godilo drugi teden pri tretjem "drvarju". Samo izkušnja me je toliko izmodrila, da tretjega nisem več nahrulil s trdim besedami, ampak sem ga najpreje vprašal prav prijazno, odkod da je. Ker sem se bil spet zmotil, sem mu potolil o strajku svojega spomina in o isti kupciji.

Zadnji stavki sem končal nekam bojatljivo, ker sem opazil začenje pogled svojih znan-cov. Posebno pa me je debelo gledal moj "gospod jurist", kateremu je igral okrog usten prijeten in zadrževan smeh, ki mu je pa posili ušel črez ograjo ter se prial tudi drugi, da so se od srca smejali seveda na moje veliko začenjenje.

"To sem vendar jaz!" mi pove med smehom, "ter se vam zahvaljujem za ugodno kritiko."

Simejali smo se vsi. Zakaj tudi meni ni preostalo drugega da sem vsaj s smehom zakril svojo zadrego.

III.

Nedavno sem bil po opravkih v Mariboru. Vračal sem se domov ob treh popoldne. Bilo je krasno popoldne neke nedelje koncem februarja. Čeravno še zima po koledarju, je bil v resnici najlepši pomladanski dan, ki je vabil meščane iz tenušev sob v božjo prirodu. Zato je bilo vse živo občinstva na peronu prostornega južnega kolodvora, ko sem vstopil jaz obložen z raznim večjim manjšimi zavitki v rokah. Če človek pride z deželo, poredko v mesto, se nabere toliko prtljage, da mu je že često nadležna.

Ko stojim na peronu ter motrim številno občinstvo, pride naenkrat k meni moj tovaris Tonček iz Maribora. Bil je kakor vedno. Kot bi ga vzel iz skataljice, Tudi brke je imel začenje po vseh pravilih. On ima že to lepo navado, da hodi skrajno čelen okrog. Tega jaz nimam in z menoj vred še marsikdo drugi ne. Za roko je peljal mlado domo, ki je nosila ščipalnik, ki ji je prav tako dobro pristojal, kakor zdrav redča barva na okroglem licu.

Moj tovaris Tonček se je pred dobrim telom oženil. Z njim in njegovim takratno nevesto, sedanjim njegovemu ženko, sem bil že parkrat skupaj v družbi in sem mislil, da jo poznam do dobra. Moj spomin pa zlasti za ženske nima prav nobenega smisla. To je njegova najslabša stran, ali pa najboljša, kakor vzame kdo. O tem sem se ponovno prepričal zadnjic na peronu v Mariboru.

Torej Tonček pride s svojo domino naravnost k meni. Četudi se nosi prav snažno, kakor sem preje omenil, vendar nima v sebi nobene nadutosti ter se prav nič ne sramuje tuje slabše običenih "rodoljubov" z deželo. On se mi celo odkrije, jaz mu pa pokinjam v pozdrav, ker sem držal v obeh rokah celo zavetnik. Potem me pa hrčki seznaniti z mlado domo na svoji strani. Mislim, da je njegov spomin soroden mojemu, in je že pozabil, da se pozna z njegovim gospodom. Da bi ga rešil pred njegovim ženko sitne zadrege, mu takoj prestrižem besedo.

"O prijatelj hvala lepa! Jaz poznam tvojo gospo še od takrat, ko je bila dekle. Saj smo bili skupaj, ali ne veš?"

Tonček in dama me debele pogleda, ter se začneta prav diskretno smejati, kakor se spodobi na peronu, kjer je veliko razne gospode.

"Kaj se mi pa smejeta; kaj mar ni ta dama tvoja gospa?"

"I, seveda ne. Ti se motis in tudi ne poznaš moje ženke, kakor vidim. To je gospodica Lahbacherjeva iz Rus."

"Besedo gospodica je še posebno povdaril, in tako sem bil jaz v tisti zadregi, iz katere sem hotel rešiti prijatelja Tončka. Odpeljali smo se nekaj postaj skupaj ter prav po domačem kramljali med seboj. Jaz upam, da sem si dobro zapomnil gospodico Lasbacherjevo, vendar že ne vem prav gotov. Morda me moj "izvrstni" spomin ravno radi nje spravi nekoč zopet v zadregi."

Tako, Sicer bi vam lahko našel še več bolj ali manj zanimivih zadreg svojega spomina, pa naj za sedaj te zadostujejo. Iz njih se vidi, kaj lahko zakrivi slab spomin. Mar-

čuk, jih piše neki visokošolec. Morda ga vi, gospod Juris, po nate zasebno. Ce se ne motim imajo članki autorjevo ime Brunčko. Ali mi vi veste kaj več povedati o njem?"

Zadnji stavki sem končal nekam bojatljivo, ker sem opazil začenje pogled svojih znan-cov.

V tolažu pa mi je, da bodo moji otroci imeli boljši spomin nego jaz. Morda so ga pododelovali po materi. Po meni ga go-tovo niso. Da pa bodo moji otroci v tem oziru boljši od svojega očeta, imam že zdaj dokaze.

Pred tremi leti sem bil z Nado, ki ima sedaj šest let v svojem rojstnem kraju. In se sedaj mi včasih pripoveduje posameznosti iz poti in iz doma, na katere se mijaz že davno pozabil. Še celo jedi ve naštetni, ki sta jih vžila doma.

Jesenj sem šel z nekim gospodom na izprehod v Vuze-nico. Spremljal nju je moj triploljetni Branko. Na poti smo srečali nekega gospoda, o katerem vem par semešnih dogodb. Mož je bil nekdaj zapo-sijen v tujini in se sedaj našel v Dravski dolini kot penzionist. Ker sem videl penzionista, sem se spomnil neke semešne dogodbe o njem ter jo začel praviti svojemu premjevalcu. Penzionist je namreč kupil nekje dve mladi kozi poselne vrste od nekega železniškega uradnika. Mislim, da je dobil par. Imel jih je par let skupaj ter jih negoval s posebno pozornostjo, ker je na-meraval s tistu posmo delati pozneje dobre krpje v našem kraju. Drugo leto je vedno pričakoval mladič. Živalci pa sta lepo živel skupaj ter se veseli gospodarjeve streže. Mla-đič pa ne ni bilo od nikoder. Skrbni kozjerec je nekoc potožil to gorje pri živini svojemu znancu, ki je bil pri njem na obisku. Gresta gledat v hlev. In znanec pove na veliko presečenje za koze vnetemu penzionistu, da ne bode imeli tega para nikoli zaroda, ker sta obe kozi.

Ta dogodek sem torej pravil vprito otroka svojemu spre-mjevalcu. Prijevalec pa je vodil načrti po teh smodkah. JOHN BREKVAR, 3528 St. Clair-ave, Člani sezite po teh smodkah.

Najboljše smodke Slovenskega izdelka SO SMODKE Slovenske Dobrodolne Zveze.

IZDELUJE JIH

POSEBNOST! Varnostni boni za društvene uradnike

po 25c od \$100.00 na leto. — Javni notar. — Pojasnila

in nasveti zastonj.

SLOVENSKO PODJETJE.

Zavarujem proti ognju in drugim nezgodam.

POSEBNOST! Varnostni boni za društvene uradnike

po 25c od \$100.00 na leto. — Javni notar. — Pojasnila

in nasveti zastonj.

August Haffner,

1107 E. 61st St.

Najboljša Slovensko-angleška slovnica.

Priredila za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenia Publishing Co., 82 Cortland St., New York, N. Y. Cena v platu vezani \$1.

Sedaj je čas za nove spomladanske obleke.

Ne prenaglite se pri nakupu spomladanskih oblek. Oglejte si prej mojo veliko zalogo vsakovrstnih oblek po najnovejšem kroju.

Fine obleke z žeketom, vsakovrstne barve in kroja, s svilo nakinčane in s svilnato podlagom od \$4.50 do \$17.00.

Zenske cele obleke -Princes- vsake barve in velikosti, svilnate baržunate in volnene samo od \$5.00 do \$12.00.

Pralne ženske obleke od 60c. \$4.00.

<p

Trije večeri.

Dr. Ivo Česnik:

Solnoe se je nagibalo čez gora, njegovo obličeje je ruelo od prozorne nebeške svetlobe kot obraz dekleta, ki žari v prvi srečni ljubezni. Dolge sence so padale čez gozdove, ki so šumeli za vasjo, čez polja je šla skromna pesem. Otožena je bila kot pesem pastirja, ki se poslavljala od planin.

Lenka in Ivan sta stopala ob potoku med travniki. Počasi sta stopala s sklopjenimi glami, s težkimi srci in molčala. Ivan se je poslavljal od nje. Jurci odide v svet, v tuji, mrzli avet in bogve kdaj se vrne, da stisne desnico dekletu, ki ga je ljubil.

Tam pod hruško sta sedala kraj vasi. Otožnost je ležala nad jesensko pokrajino, zadnji žarki so se poslavljali od gora, čez polje je vel tih veter, potok je žuborel malomarno med kamenjem in se zaganjal ob korenice drobnega vrbovja in leskovja.

Ivan je pogledal Lenko, globo v oči ji je pogledal, kot bi hotel prodriči v dno duše, prijet jo je za roki in jo vprašal s pritajenim, šepetajočim glasom:

"Lenka, ali mi ostaneš zvezna, čeprav se ne vrnem dolgo?"

Lenka je odprla velike, lepe oči, ustnico so se komaj zgnale in odgovorile in počasi:

"Vedno te bom ljubila, Ivan."

Le to sta govorila tisti večer, ker so bila srca preveč polna, ker sta se duši pogovarjali o ljubezni in čustvih, ki jih ne more popisati pero.

Nad njima je pel ptič žalostno popvoko. Zelo je ljubil dom, zato mu je bilo neprijetno, da ga mora skoro zapustiti.

* * *

Cez dolgo se je vrnil Ivan iz tujine. Zopet sta stopala ob potoku. Solnce je ilo zadnje žarke čez gozdove in vas, od gora so se plazile fantastične sene, polja so polagoma jela dremati.

Lenkina lica so se smehljala, njene ustnice so blestele kot rob vinske čase, v kateri kipi vino, njeni črni, zametni lasje so prijetno drhteli. Dolgo je hrepeleno dekle po njem, danes se je vrnil, da jo pritisne na srce in se ne loči od nje nikdar, da ji sezida gorak varen dom in jo popelje vanj.

Ivanove oči so bile uprte v tla, njegov obraz je bil otožen. Cez leto sta se mu zarezali dve globoki brazdi, ustnice so bile stisnjene kot ustnice otroka, ki ga je zadela nesreča in mu prav vsak trenutek solze izpod dolgih trepalnic. V srcu mu je ostalo hrepelenje po nekdanih dneh in po dneh, ki jih je preživel v tujini. In Lenka ni čutila, da je njegova duša razdvojena. Zato mu je položila roko na ramo in ga je pogledala v oči, v tiste skrivnostne, tajnosti oči.

"Kaj ti je, Ivan? Zakaj si tako otožen?"

Ivan se je zdramil, ji pogledal drhteče lase, v očeh so zblestale solze.

"Ubogo dekle!" je šepnil.

Lenka ga je razumela, zakrila si je obraz in zajokala.

"Lenka, ne jokaj!"

"Sedla sta pod hruško. Solnce je zašlo, noč je privesala iz gozdov in z gora. In pripovedoval ji je dolgo zgodovino svoje nezvestobe, svojih blodenj. Lenka je verno poslušala. Kapale so biserne solze med drobnimi prsti, svetlikali so se zametni lasje v mesečnem soju. Ko je Ivan končal, se je izvil iz dekletovih prsi klic:

"Kaj zdaj?"

Pogledale so ga modre, lepe oči, nagnila se je k njemu mala glavica, da žuje odgovor. Presulin ga je pogled, videl je njeni čisto dušo, tako polno ljubezni in tih odpovedi, in v svojem blodnem živiljenju tako mnogo strupenih rastlin. Sanja je noč nad naravo, sanja se so zvezde na nebuh, v star hruški se je nalahmo poigravali veter s košatimi vejami. Videl je svojo domovino, tako krásno, posejano s hribčki in gorami, z gozdovi in belimi,

skromnimi kočami, videl je valjajoče žito in sadno drevo po vrtovih, ki se nagiblje k nizkim oknom in šepeta pozdrave zatprim časam cvetnih rož. Zjasnilo se je v njegovem srcu, sklonil se je k dekletu in rekel:

"Ali mi odpuščaš, Lenka?"

"Odpuščam," so dahnila nežna usteca in se doteknila lahno, Ivanovih.

Za vasjo je pel slavec veličastno himno ljubezni in pomladni.

* * *

Ivan in Lenka sta se postala. Njeni lasje so bili beli, uvela, upadla, v očeh je umiral moč življenja. Na mehkih posteljah sta ležala, na voljnih blazinah. Bližala sta se smrti. Prav nič se nista bala, le to sta želeta, da umreta skupno. Vse dni starosti sta prisila Stvarnika za to milost.

"Deč, nimava. Kako bi živel drug brez drugega!" sta si zatrjevala. In Bog ju je ušišal.

Tih večer je bil Skozi okna je drhtelo v sobo pomladnje in cvetje, iz vrta se je širil opojen vonj vrtnic in nagnjnov, čez polja je vel Lahen veter.

Ivan je obrnil pogled na Lenko in sepnil s tresocičim glasom:

"Kako lepa godba! Ali čuješ Lenka?"

Res sta čula tihe, prijetne glasove, ki so se vedno bolj bližali. Čisti so bili ti glasovi in polni miru, velika nebeška tolazba se je razlegala iz njih.

Luna je vzšla izza gora, pogledala v sobo in se nasmehnila. Ivan in Lenka sta jo videla in sta si podala mrzle, uveliroke.

Skozi okno je dihalo veličasta pomladna noč, opojen vonj cvetja in zelenja je drhtel tje do Ivanovih in Lenkinih mehkih vzgljavij, slavčkova pesem je donela v zraku.

"Kako krasno petje, Lenka!"

"Kakšni glasovi, Ivan!"

"Lahko noč, Lenka!"

Zaprije so se njune oči za venco.

NAŠI ZASTOPNIKI.

Sledete rojaki so pooblaščeni po birati naročino, naročati tiskovine in pobirati oglaševanje v svojih nasebinah.

COLORADO.

Rockville, Ant. Bole, Box 18 Pueblo, ... L. Vidmar, 903 E. B. St. Colorado City, Louis Lauskin, 314 So. 6th St.

Trinidad, J. Novak, 312 W. Main St.

CALIFORNIA.

San Francisco, Jakob Lauskin, 2110 — 19th St.

ILLINOIS.

Chicago, Frank Marvja, 2059 W. 23rd St. Springfield, Anton Kušnik, 1201 So. 19th St. Joliet, John Jevitz 1306 Cora St. La Salle, in okolico, A. Strukelj, 1202 Main St. South Chicago, John Golob, 3545 — 95th St. Waukegan, Fr. Osredkar Box 546 No. Chicago, Fr. Osredkar Box 546 586 No. Broadway.

INDIANA.

Indianapolis, Al. Rudman, 737 Holmes Ave. Clinton, John Jarc, Box 183

KANSAS.

E. Mineral, Ig. Schluge, Box 47 Kansas City, Peter Schneller, 613 North 4th St.

Breezy Hill, John Lapajne, Box 61 Radley, Kans. L. Milnar, P.O.Box 94 Mulberry, Fr. Crepinsek

MICHIGAN.

Ironwood, Jos. P. Mavrin, 132 Luxmore St. Mohawk in okolico, J. Kocjan Box 25

MINNESOTA.

Ely, Jos. J. Peshell Box 165 Gilbert, Louis Vesel, John Arko, Box 826 Chisholm,

MONTANA.

Great Falls, Math Ursic, 3326 No. 6th Ave. Anaconda, M. J. Kracker, 613 E. 3rd St.

Klein, Mike Burger, Box 32 Roundup, Frank Koren, Box 436 Red Lodge, F. Bounchar, 30 Plum St.

OHIO.

Barberton, in okolico, Al. Balant, 112 Sterling Ave. Newark, John Gabrovček, 24 — 13th St.

OREGON.

Oregon City, M. Vidic, Box 241 PENNSYLVANIA.

Forest City, John Osolin, Box 492 Moon Run, Fr. Strmavec, Box 238.

Manor, Frank Demšar, Box 253. Crab Tree, John Tome, Box 94.

Meadow Lands in Cannonsburg, L. Lenasi, Meadow Lands, Box 53. Broughton, inn okolico, Ant. Demšar, Box 135.

Johnstown, Fr. Prestavec R.D. no 2 Conemaugh, Fr. Prestavec, Box 174. Stoetton, A. Hren, 229 So. Front St.

Luzerne, A. Voselj, 839 Bennett St. Pittsburgh in Allegheny, Ignacy Podvanski, 4734 Hatfield St.

Claridge in okolico, A. Pratchek, Box 361 Claridge Pa.

UTAH.

Rock Springs, A. Justin, Box 561 in Fr. Erken, 750 — 9th St.

WYOMING.

Superior, Ant. Vehar, Box 152. Diamondville, J. Globočnik, Box 35. WASHINGTON.

Enum Claw, Paul Kos, Mainarich, Issaquah, Black Diamond, G. Porenta, Box 701.

WISCONSIN.

Milwaukee in West Allis, Ant. Hren, 493 Park St. Milwaukee, Shebogyan, John Grandic, 1119 North 8th St.

DRUSTVA S. D. Z.

Društvo št. 1, Cleveland, Ohio.

Predsednik John Stull, 1197 E. 61 Str., tajnik Anton Ostir, 6930 St. Clair ave.; blagajnik Ant. Vardjan, 6401 Bonna ave. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu v J. Grdinovi dvorani 6021 St. Clair ave. ob 2. uri popoldne. Društvenik Dr. J. M. Selškar, 6127 St. Clair ave.

Društvo št. 2, Cleveland, Ohio.

Predsednica Helena Perdan, 1114 E. 62 Str.; tajnik Jos. Razinger, 1144 Norwood Rd.; blagajnik Helena Mali, 1101 E. 62 Str. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v J. Grdinovi dvorani 6021 St. Clair ave. ob 2. uri popoldne. Društvenik Dr. J. M. Selškar, 6127 St. Clair ave.

Društvo št. 3 Cleveland, Ohio.

Predsednik John Hodnik, 6111 Carl ave.; tajnik Adolf Petrik, 6127 St. Clair ave.; blagajnik Jos. Kalan, 6101 St. Clair ave. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Kogojevi dvorani na 6006 St. Clair ave. Društvenik Dr. F. J. Kern, 6202 St. Clair ave.

Društvo št. 4 Cleveland, Ohio.

Predsednica Ivana Gornik, 1075 E. 61 Str.; tajnik Mary Colaric, 1188 E. 61 Str.; blagajnica Ang. Zibert, 6124 Glass ave. Seje se vrše vsako drugo sredo v mesecu v J. Grdinovi dvorani ob 8. uri zvečer. Društvenik Dr. J. M. Selškar, 6127 St. Clair ave.

Društvo št. 5 Cleveland, Ohio.

Predsednik Frank Lenčec, 6401 Bonna ave.; tajnik Carl Cvar, 3857 Lake Side ave.; blagajnik Fr. Canta, 6009 St. Clair ave. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Kraljevi dvorani na 6006 St. Clair ave. Društvenik Dr. F. W. D. Finke, 6127 St. Clair ave.

Društvo št. 6 Nottingham, Ohio.

Predsednik Jos. Kapudija, box 143, tajnik Frank Lopatič, box 465; blagajnik John Fabec, box 143. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob 8. uri zvečer. Predsednik Jos. Kapudija, 6109 E. 62 Str. Natančna poročila daje tajnik. Rojaki so vabiljeni k obilnemu vstopu. Sprejemajo se tudi ženske.

Društvo št. 7 Cleveland, Ohio.

Predsednik Jakob Fortune, tajnik Jos. Berkopek, 1327 E. 39 Str.; blagajnik Pr. Kogoj, 6006 St. Clair ave. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob 8. uri zvečer. Predsednik M. Lopatič, 6127 Norwood Rd.; tajnik Jos. Trbovec 1636 E. 38 Str.; blagajnik F. Kaplan 1366 E. 41 Str. Pojasnila daje predsednik in tajnik.

Društvo št. 8 Collinwood, Ohio.

Predsednik Josip Demšar, 695 E. 162 Str.; tajnik Ig. Medved, 1551 Saranci Rd.; blagajnik Al. Lever, 1018 Ivanhoe Rd. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v John Grdinovi dvorani 6021 St. Clair ave. Društvenik Dr. F. W. D. Finke, 6127 St. Clair ave.

Društvo št. 9 Cleveland, Ohio.

Predsednik John Menard 1127 E. 63 Str., tajnik John Brodnik 897 Addison Rd., blagajnik Jos. Lunder 891 Addison Rd. — Seje se vrše vsako 3. nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v John Grdinovi dvorani 6021 St. Clair ave. Društvenik Dr. J. M. Selškar, 6127 St. Clair ave.

Društvo št. 10 Newburg, Ohio.

Predsednik Ig. Bažnik, 8117 Astor Rd., tajnik Frank Stavec, 8117 Astor Rd., blagajnik Jacob Jančar, 3600 E. 81 St. — Seje se vrše vsako 3. nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v John Grdinovi dvorani 6021 St. Clair ave. Društveni zdravnik dr. F. Kuta, 7326 Broadway S. E.

Društvo št. 11 Cleveland, Ohio.

Predsednica Fany Hudovner, 1243 E. 60 Str., tajnik Ivana Jeršan, 1091 Addison Rd., blagajnica Fany Turk 1127 Norwood Rd. — Seje se vrše vsako 2. tork in mesecu ob 8. uri zvečer v John Grdinovi dvorani 6021 St. Clair ave. Društveni zdravnik dr. F. K. Kern, 6127 St. Clair ave.

Društvo št. 12 Cleveland, Ohio.

Predsednik L

KAKO SI VRANE IZKLUJEJO OCI.

Blagajnik neke banke je pograbl ves denar, kar ga je mogel sploh nesti in kar ga je v banki sploh bilo, ter pohognil daleč v tujino. Bil je toliko pameten, da ni korakal, oziroma bežal po široki deželnim cestam, pač pa si je zbral temno gozdno pot, kjer se je čutil veliko bolj varnega, in je misil, da pride neovirano preko meje, kjer mu ničesar več ne morejo.

Ze je naredil precejšnjo pot, ko ga sreča nek nevarno zgledajoč človek, ki mu zastavi načajno potovanje, mu nastavi revolver pred nos in zakriči:

"Denar ali življenje!" kriči mož, kajti bil je ropar.

In ropar zgrabi pobeglega blagajnika za vrat, ga davi, dokler ni bil napol nezavesten, potem pa ga priveže ob drevo, da se ni mogel premakniti, nakar mu je pobral ves denar do zadnjega centa.

Potem pa odide ropar, ves zadovoljen in očitno se smej. Prepustil je nesrečnega bankirja svoji usodi.

Zvezani je pa žalostno kljal na pomoč, kričal je in kričal, dokler ni postal hripav — toda zastonj, nikogar ni bilo od nikoder. Ko se je naredilo jutro, začuje kopitanje konja. Še enkrat zbere vso svojo moč in zakriče:

"Na pomoč, tatovi, roparji."

In sedaj pride bližje neki jezdec, ki vpraša zvezanega blagajnika:

"Hej! kaj kričite. Kaj se je pa vam zgodilo?"

"Usmilite se me, kajti nesrečen sem," zdihuje zvezani bankir. "Včeraj sem se v tem gozdu zgubil in napadel me je ropar. Privezel me je ob to drevo ter me popolnoma izpaljal. Odšel je v nad, da moram jaz takaj lakote in žeje konec vseči."

"Čudna zgodba je to, ki jo priponedujete....."

Toda resnična je, prisegam vam!"

"In ropar vas je privezel ob drevo."

"Na to drevo — saj vendar vidite."

"Zakaj se pa niste oprostili, ko je ropar odšel." nadaljuje jezdec z vprašanjem.

"Saj nisem mogel. Lopov je razumel svoj posel prav dobro. Vezi so tako dobro zavozljene, da čimbolj vlečem, tem hujše se zadirajo v mojo kožo in meso."

"Tako, tako, vi ste popolnoma brez pomoči, in vse vam je odnesel, ste rekli?"

"Vse, razven nekaj bankovcev, katere sem imel skrite v telovniku, in katerih slučajno ni mogel dobiti."

"In vi se v resnicu ne morete brez tuge pomoci oprostiti svojih vezij?"

"Da, popolnoma brez pomoči sem, in čakati moram, da me vi odvezete in tako rešite grozno položajo."

"Hm — mrmra jezdec, ko skoči s konja — hm... to je pač sitno delo, no in ker se nikakor ne morete braniti, in ker ste popolnoma brez pomoči, tedaj vam bom jaz vzel še one bankovce, katere vam je prvi ropar pustil, oziroma pobabil."

In jezdec najde denar, ga vtakne v svoj žep, skoči na konja in odjaha, veselo žvižgajoč.

Zapomnite si, da je postena pot najboljša pot. Zapomnite si, da kdor leži na tleh, dobri gotovo brci, in kdor se na druge zanasa, je gotovo vedno zapuščen. Sicer vrana vrani ne izkljuje oči, toda v tej povesti smo pa videli, da je to včasih vseeno resnica.

Profesor izve, da se najpomembnejši dijak njegovega razreda uči malajskega jezika, ker se misli odpovedati študiranju in postati pomorski razbojniški. Pokliče dečka pred sebe, da bi ga posvaril in ga vpraša: Ali je res, kar sem slišal — da se učite malajskega jezika? Dijak: Res, gospod profesor. Profesor: Ali že kaj znati? Kako se po malajski imenuje drevo? Dijak: Te. Profesor: In dve drevesi. In tri

drevese? Dijak: Ta-tata. Profesor: In cel gozd? Tatata-tata-tata-tata... Profesor stegne toku in priloži dijaku zaščitico.

* * *

Zupnik sreča zaradi svoje velike pobožnosti znanega moža in ga ustavi.

Slišite, kaj naj pa to pomeni — že šest tednov vas ni bilo pri maši.

To pomeni, da ne maram v nebesa priti.

Kaj? Ne marate v nebesa? Ne, ker je tam moja — ta starca.

* * *

Mali Pepček zagleda svojo učiteljico in hiti k njej, kakor da ji ima nekaj posebno važnega povedati.

Gospodična, gospodična — jaz že znam žvepljenke na hlačah užigati!

Tako?

Ali jih znate vi tudi na hlačah užigati?

* * *

Zidar je padel z drugega nadstropja, a na srečo je priletel na kup slame. Med tem, ko se je ječanje pobiral, je prihitela iz hiše gospodinja s kozarcem vode.

Oh, revež, je zaklicala, pokrepčajte se.

Zidar je pogledal v kozarec in vprašal:

Prosim, s katerega nadstropja bi pa moral pasti, da bi mi dali kozarec vina?

RAZNO.

Živ pokopan. Ko so v Szatmaru prekopavali pred letom umrlega Gyrka, so dognali, da je bil Gyrko živ pokopan. Koštanjek je bil obrnjen in nesrečno je v smrtnem boju podzemljem strgal v obupu oblike.

Kako nastane iz drevesa časopis. Neki ravnatelj papirnice je napravil zanimiv poskus, v katerem času bi bilo mogoče napraviti iz debla časopis. Zjutraj ob 7. 35 minut je dal poskati tri dresesa. Lubje so deblo vzel in les pripeljali v tovarno. Les so izpremljali v papirno maso do 9. ure 34 minut. Takrat je bila papirna pola gotova. Z avtomobilom so pripeljali papir v tiskarno. In ob 11. uri zjutraj so ljudje že na tistem papirju brali najnovejše novice. Torej je bilo treba le tri ure in 5 minut, da se je časopis napravil iz materije dresesa, na katerih vejah so zjutraj še ptički preprečili. Svet res hitro napreduje.

Grozna nevesta. Iz Maka na Ogrskem poročajo: 25 letnega instalaterja Janeza Nemetha je pregorivila njegova ljubica, sestra mlinarja Jožeta Szendz-Horvatha, naj se zavaruje za 8000 kron in naj da izstaviti politico na njeno ime. Komaj je bila politica veljavna, je nevesta skupaj s svjim bratom umorila svojega ženina ter vrgla truplo na železniški tir. Vlak je truplo raztrgal na kosce. Dele je pri zasišanju priznalna zločin. Obenem je izpovedala, da je že osem mč pregovorila, da so se zavarovali na skupno vsto 52.000. kron. Vseh osem mož je umorila.

Garderoba nemškega cesarja. — Garderoba obsegata deset velikih sob, v katerih je 300 vojaških uniform, raznih mečev in drugega oružja.

Pomanjkanje zdravnikov v Srbiji. — Okoli 40 vojaških zdravnikov leži bolnih po raznih bolesti, medtem ko je tifus v Kumanovu, v Negotinu, v Bitolju, so izgnali iz Turčije.

21. marca so morali iz Carigrada v albanske gore.

Otok v goreči postelji. — V Trstu je pustila gospa Tomičić svojo dveletno hčerko Marijo v varstvu 4 letne druge hčerke, ko je šla na trg nakupovat. 4. letna hčerka pa se je igrala z vžigalcami in zazgala postelj z letne Marije. Pritekla je na krik sošeda, ki je potegnila dečko in postelje, akot otrok je tako spetel, da podlaze ramen.

Profesor izve, da se najpomembnejši dijak njegovega razreda uči malajskega jezika, ker se misli odpovedati študiranju in postati pomorski razbojniški. Pokliče dečka pred sebe, da bi ga posvaril in ga vpraša: Ali je res, kar sem slišal — da se učite malajskega jezika? Dijak: Res, gospod profesor. Profesor: Ali že kaj znati? Kako se po malajski imenuje drevo? Dijak: Te. Profesor: In dve drevesi. In tri

Kongres za antialkoholno vzgojo mladine — V Berolinu se je otvoril dne 26. marca prvi nemški kongres za antialkoholno vzgojo mladine. Kongres bo predsedoval državni kancelar.

* * *

Zupnik sreča zaradi svoje velike pobožnosti znanega moža in ga ustavi.

Slišite, kaj naj pa to pomeni — že šest tednov vas ni bilo pri maši.

To pomeni, da ne maram v nebesa priti.

Kaj? Ne marate v nebesa?

Ne, ker je tam moja — ta starca.

* * *

Mali oglasi.

POZOR!

Spodaj podpisani se priporočam rojaku v Clevelandu za vsakovrstna zidarska dela. Sprejemam mala in velika dela, zidanje "frazhanje" in cementna dela, katera izvršim v polno zadovoljnost. Dela so načrtovana garantirana in po najnižji ceni. S spoštovanjem

John Molle,

5608 Bonita ave.

—ri-23-35

Tako dobijo delo moški delavci. Vprašajte National Screw in Tack Co. Stanton ave. in E. 75th St. (29)

Mlado dekle, staro od 16 let naprej, dobi službo kot knjigovodkinja pri New York Dry Cleaning Co. 6428 St. Clair... (31)

Oh, revež, je zaklicala, pokrepčajte se.

Zidar je pogledal v kozarec in vprašal:

Prosim, s katerega nadstropja bi pa moral pasti, da bi mi dali kozarec vina?

* * *

NAZNANILo.

Samostojno, kranjsko katoliško podporno društvo sv. Jozefa je pri zadnji mesečni seji sprejelo in potrdilo predlog, da se za mladeniče opusti vstopnina za dobo enega leta in sicer

so mladeniči stari od 18-25. leta prosti vstopnine. Torej se sedaj se zopet lepa prilika nudi onim ljudem, ki še niso pri nobenem društvu. Ponavlja naj se, da ne veste ne ure ne dnevna, kdaj vas zadene smrt ali bolezni, in v slučajih se za takrega, ki ni bil pri nobenem društvu, nerado prispeva. Mladi rojaki, stopajte v to dobrodelno društvo, in sploh vsak rojak, ki še ni pri društvu, naj upošteva ta oglas. Bratski pozdrav.

F. Košmerlj, tajnik.

HARWARD PARK,

poprej Raus park. Independence in Fleet ave. Vzemite 55. ceste karo. Zberite si sedaj prostor za piknike, ker čas je kratek, dokler je park odprt. Je tudi izven mesta, in ne bo nadlegovana radi pijače. Poizvedite na 3676 E. 59th St. Bel. tel. 574 — J. Witucki, Jos. Niedbalski, lastnika.

Friag-35

NAZNANILo.

Iz urada Slov. Lovskega dr. se naznana, da se člani, gotovo udeležijo prihodnje seje, ki se vrši v nedeljo, 13. aprila. Vsak član mora priti na seje radi važnih vzrokov.

John Grdina, predsednik.

ZAHVALA.

Bratski Slov. Sokol. Cleveland, O.

Zahvaljujemo se vam najboljšemu za bratsko ljubeznjivost, katero ste nam izkazali ob priliki naše zabave, dne 6. aprila 1913, ob priliki, ko ste nam posodili vse potrebne stvari. Vedno smo vam pripravljali na bratsko proti-uslužbo. Sokolski Živijo. Nazdar.

Za hrvaški Sokol:

Ivan Petris, starejšina,

Srečko Matančić, tajnik.

NAZNANILo.

Cjenjenemu občinstvu naznjam, da sem sprejel v svojo trgovino g. Rud. Perdona, ki je opravil mene zastopati v vseh poslih, tičičih se moje zlatarske trgovine. Fr. Černe, slovenski urar in zlatar, 6034 St. Clair ave. Cleveland, O.

(34)

NAZNANILo.

Turčija izganja albanske note. — Feczi ūej, bivši vali na kosovem, advokat Gjako in bivši policijski ravnatelj Halil v Bitolju, so izgnali iz Turčije.

21. marca so morali iz Carigrada v albanske gore.

Otok v goreči postelji. —

V Trstu je pustila gospa Tomičić svojo dveletno hčerko Marijo v varstvu 4 letne druge hčerke, ko je šla na trg nakupovat.

4. letna hčerka pa se je igrala z vžigalcami in zazgala postelj z letne Marije.

Pritekla je na krik sošeda, ki je potegnila dečko in postelje, akot otrok je tako spetel, da podlaze ramen.

Profesor izve, da se najpomembnejši dijak njegovega razreda uči malajskega jezika, ker se misli odpovedati študiranju in postati pomorski razbojniški. Pokliče dečka pred sebe, da bi ga posvaril in ga vpraša: Ali je res, kar sem slišal — da se učite malajskega jezika? Dijak: Res, gospod profesor. Profesor: Ali že kaj znati? Kako se po malajski imenuje drevo? Dijak: Te. Profesor: In dve drevesi. In tri

Delo dobijo delavci v "fondri". Najlepša prilika za dobre delavce. Začetna placa 200 na tisoč. Stalno delo za vedno. The Ferro Machine Co. Hubbard ave. in E. 66 St. Vzemite Broadway kar do 6. ceste. (29)

Dve posamezni sobi se oddajo v najem. Postelje so v sobah. Vprašajte naj se na 5919 Prosser ave. (32)

FARME!

Kupite farmo! Aker samo \$10.00, če so hiša na farmah, velja aker \$16.00. v Chases Lake, N. Y. Očiščena zemlja in tako podrobno zadržljiva. Blizu velikih mest, ob proggi New York Central zeleznice. V mestu je pošta, telefon, šola, cerkev, varovne, žage. Nizki davki, evropska okolica. Vprašajte ali pišite E. Mihalyi, Chases Lake, N. Y.

(30)

POZOR!

KADAR POŠILJATE

denar po Ameriki, priditi k nam, ker imamo money ordere od American Express kompanije na razpolago.

Za lepe tiskovine

vprašajte za cene in blago, in videli boste da boste s ceno in blagom zadovoljni.

Kadar potrebujete

glas, da bi povečali in priporočili svojo trgovino rojakom, pridite k nam in zadovoljni boste.

Kadar bi pa radi

brali lepe povesti, podučne članke in vse svetovne novice, tedaj se naročite na list

"Clevelandska Amerika"

6119 ST. CLAIR AVENUE.
CLEVELAND, OHIO

OB REKI RIO DE LA PLATA

POTOPISNI ROMAN.

SPELJ KAROL MAY

Za "Češkoslovensko Ameriko" priredil
L. J. P.

Obre ženski mi povedo, da je
vih dolžnost reči brata. Si
cer nerade ostane same doma,
vendar se konečno le udu-
ja Gospodarju pa povem, da
bo treba na potovanju s seboj
nudim gospodarju, in ta takoj
odpre kuverto, bere in prebledi
Potem pa izroči pismo meni in
jaz berem:

"Moj brat! Zopet sem prišel
v roke onih, katerim sem že
enkrat ušel. Spotoma smo po-
nesreči naleteli tudi na Josefa,
ki je Santa Fe prej zapustil, ka-
kor sem pričakoval. Tudi on
je bil prijet. Pošliji po poslancu
10.000 bolivianov, s katerimi
lahko naredim dobro trgovino,
če pride ob pravem času.
Ce pa pride denar prepozno, te-
daj spravi nas in sebe v ža-
lost. Zaupaj poslancu in ne
vprašuj ga. Ne zastavljam mu
pota, ker s tem ne dosežeš ni-
cesar. Strogo mu je prepove-
dano spregovoriti eno samo
besedico. Tvoj brat Mauricio."

Ko preberem pismo, je vta-
knem v žep, potem pa vprašam
vojaka:

"Ali vam je znana vsebina
tega pisma?"

"Da."

"Kako se glasi?"

"Meni morate plačati deset-
tisoč bolivianov."

"Ali ste santi tukaj?"

"Da."

Odgovarjal je tako hitro in
brez premisleka, vendar sem
mu bral iz očij, da laže.

"Vi lažete!" mu rečem, "s
seboj imate še nekoga dru-
zege."

"Motite se, senor."

"Nikakor ne. Vaš obraz
naznanja in objednjem pa tudi
moj razum. Vas nikakor niso
mogli samega poslati, ker ni-
so vedeli, kako vas bodejo spre-
jeli. Torej je še en tovaris z
vami, ki naznani majorju vse,
če se vam kaj pripeti."

"To ni res," odvrne vojak.

"Bomo videli. Toda ali veste,
kaj hoče senor Montes z de-
narjem narediti?"

"Ne."

"Zopet lažete. Vam je dobro
znano, da je ta denar odkup-
nina. Toda kdo pa nam je po-
rok, da bo Montes prost, ko
dobite denar?"

"Major je zastavil častno be-
sedo."

"Major je že dvakrat prelo-
mil svojo prisojo. Jaz mu ne
vrjamem. Ce mu damo denar,
tedaj bo še več zahteval."

"Nikakor ne."

"Ali pa je major v resnici
postek. Toda kdo nam je po-
rok, ce ste tudi vi? Desetisoč
bolivianov (sedem tisoč dolar-
jev am, veljave) je že bog-
stvo za vas. Kdo ve, ce vi pri-
nesete ta denar sploh major-
ju?"

"Gospod, jaz nisem lopov."

"Tako, no, vaš obraz seveda
ni tatinski, raditega vam hočem
zaupati. Toda priznati pa mor-
ate, da je ta zadeva tako važ-
na, da se ne moremo odločiti
v dveh minutah."

"Me nič ne briga. Jaz ne
smem dolgo čakati."

"Torej pojrite v kuhinjo,
kjer se nasitite, medtem pa
mi sklenemo o tej stvari."

In ko adut odide, me vpra-
ša gospodar:

"Ali mu res hočete plačati
denar?"

"Mi niti v glavo ne pade."

"Potem pa moj brat ne bo
oprščen."

"Ravno raditega bo prost.
Sedaj vemo, da se nahaja v re-
snici pri boli možeh."

"Toda mi ne vemo, kje so ti
možje."

"Kmalu bodo zvedeli. Po-
slancem nam bo povedal. Sicer
pa ni sam tukaj. Major nikak-
or ne more zaupati enemu
samemu možu toliko denarja.
Ali je prišel sam z njim, ali pa
je njegov poročnik kje v bli-
žini, ki nas je tako lepo zval-
bil v past. Ce dobimo majorja
v roke, je naša stvar dobrijena.
če pa nam pride nasproti po-
ročnik, tedaj ga prisilimo, da
nam pokaže pot k svoji četi."

"Torej mu dajte to pismo."
In iz žepa potegne kuverto,
katero mi izroči. Ime je bilo
zapisano s črnalom. Pravno po-

"Nikakor ne, ker major ne

bo zvedel, kaj se je z njegovim
poslancem zgodilo. In dočim
bo čakal na poslanca, pride-
mo mi sam. Kavalerist pa, ki
je sedaj v kuhinji, nam pove
kraj, kjer ga čaka njegov to-
varis. Toda ali imate v resnici
toliko denarja v hiši?"

"K sreči ga imam."

"Tega pa adutu ne smemo
povedati. Vi morate k nekemu
sosedu, ki vam posodi, kar
manjka. Poslanec bo pa vaše-
ga prihoda čakal, toda ne tukaj
v hiši, pač pa bo šel k švoje-
mu tovarisu. Pri tem mu pa
sledim in dobim skrivališče.
Osdelajte dva najhitrejsa kon-
ja in imejte pripravljene tudi
dve lase: Konji naj čakajo na
takem mestu, kjer jih ne bo
ničče videl."

Gospodar odda potrebna po-
velja, potem pa čakamo, da
pride poslanec iz huhinje. Sled-
nji se je zelo pozuril, in je bil
v resnici kmalu nazaj. Bil je
zelo samozavesten in trdn
prepričan, da bo dobil, kar je
zahteval. Raditega tudi takoj
vpraša, ne da bi ga ogovoril:

"No, kaj ste sklenili?"

"Sklenili smo, da se udamo,"
odvrnem, "toda desetisoč bo-
livianov je preveč denarja."

Hotel sem se poganjati z
njim, toda samo navidez, da bi
ga bolj zasleplil.

"Ni preveč, nikakor ni pre-
več," odvrne.

"Pomislite, da je tolika sva-
ta že celo premoženje."

"Toda jerbatero mora vede-
ti, da ima toliko denarja, sicer
ne bi sam zahteval, da se de-
nar splača."

"Povejte nam, za koliko bi
cdnehal?"

"Tudi za en cent ne. Jerba-
tero je osebno povedal, da bo
njegov brat Mauricio."

"Torej je bil nepreviden, ker
vsakdo mora vedeni, da nihe
ne drži toliko denarja doma v
hiši, tudi če je kdo bogat."

"Me nič ne briga, ker to je
vaša stvar."

"Ali ste dobili kake inštruk-
cije, kaj naj se zgodi, če ni to
liko denarja pri roki?"

"Nihče misli ničesar pove-
dal; o tem bom jaz odločil."

"Potem pa jaz predlagam, da
vzamete 6000 v gotovini in
4000 v menici."

"Ne, ne! Menice so mi pre-
povedali vzeti, ker ko bi denar
menjali, bi znala menica postati
nevarna za nas."

"Hm! Torej si mora senor
Montes ostanek izposoditi.
Trajalo bo kake tri ure, da
pride k svojemu sosedu in na-
jaz. Pri sosedu dobi denar na
posodo. Seveda pod tem pogo-
jem, da je ta sosed doma."

"Hm! Torej bom moral po-
čakati."

"Prosimo vas. Lahko osta-
nete na čestanciji se spocijetev."

"Hvala, senor. Nečem vas
nadlegovati. Jahal budem proč
pri sosedu dobi denar na
posodo. Seveda pod tem pogo-
jem, da je ta sosed doma."

"Hm! Torej bom moral po-
čakati."

"In mož odide. Jaz pa hitro
stopim za zaveso pri oknu in
gledam na dvorišče. Vidim ga,
kako zavije na desno, ko je
bil pri vratih zunaj. Sedaj pa
hitim jaz k vratom, in ga vi-
dim, da zavije pri kaktusovem
grmovju na levo. Seveda grem
tudi jaz vedno naprej, dokler
ga konečno ne vidim, da obrne
konja proti vzhodu. Seveda je
bilo to samo slepi, ker mož
je hotel na zapad. Hitim nazaj
v hišo, vzamem svojo puško
in potem na dvorišče, kjer me
že pričakuje gospodar. Vsa-
zajahava pripravljenega kon-
ja, katerim sveta povezala lase
okoli vrata in života. Hotel
sva v slučaju nevarnosti vise-
ti ob eni strani na konju, ka-
kor delajo to Indijanci v sever-
ni Ameriki, kadar hočejo sov-
ražnika pregoljati. Jezdec se
vleže ob eni strani konja, in mo-
čene lase ga držijo, docim sov-
ražnik misli, da teka prost konj
okoli, ker ne vidi jezdca."

"Kmalu dobiva sledove trih
konj pred seboj na tleh. To-
rej je moral imeti poslanec dva
spremljevalca. Skozi daljnog-
led tudi kmalu opazim daleč
pred seboj neko postavo, ki
sedti na tleh in sicer s hrbotom
proti nam obrnjenim. Človek
je gledal v smeri proti hac-
eni.

"Ko pride dovolj blizu, raz-
javjava. Potem pa splezam po-

gorškem klancu navzgor pro-
ti mestu, kjer sem videl posta-
vo, ki je pa zginila, kar mi je
pa bilo le ljubo. Do mesta sva
imela še kakši tristo korakov.
Ker sva morala konje pustiti,
jih priveževa ob grmovje,
vendar vzameva lase s seboj,
ker jih lahko rabimo za veza-
vo. Kmalu sva na mestu. Pro-
stor je bil podoben gorski ko-
tlini, kjer se je na najnižjem
mestu zbrajo nekaj vode, okoli
in okoli pa je rastlo močno in
gosto grmovje. Na oni strani
vode se paseta dva konja. Ob
naši levici pa začujeva pogovor.
Videti pa oseb še nisva mogla.

"K sreči ga imam."

"Tega pa adutu ne smemo
povedati. Vi morate k nekemu
sosedu, ki vam posodi, kar
manjka. Poslanec bo pa vaše-
ga prihoda čakal, toda ne tukaj
v hiši, pač pa bo šel k švoje-
mu tovarisu. Pri tem mu pa
sledim in dobim skrivališče.
Osdelajte dva najhitrejsa kon-
ja in imejte pripravljene tudi
dve lase: Konji naj čakajo v hiši?"

"K sreči ga imam."

"Ker z ozirom na ujetnika
ne smejo nam niti lasu skri-
viti."

"Hm! Da. Pravilno! Toda
videti nas ne smejo. Če pokli-
čijo vojaštvo, tedaj smo zgu-
bljeni. Niti sam Lopez Jordan
nas potem ne more reči. K
sreči je polutok del crocodilo
za naše namene tako dober,
da se — čuj!"

Začuje se konjsko kopitanje.
Ob vojaka se dvigneta iz tra-
ve. Sedaj je bilo že prepozno
jih zgrabit, ker kavalerist je
bit že pri tovarish.

"No?" vpraša poročnik, ko
skoči poslanec s konja in se
pričrti tovaris.

"Dobar dobitimo," se glasi od-
govor. "Gospodar sam ni imel
dovolj, torej je jahal k sosedu,
da si sposodi, kar manjka."

hitreje v tabor. Ko smo enkrat
tam, tedaj sporočimo posadki,
da imamo za seboj preganjal-
ce, in naši kavaleristi jih bo-
dejo pošteno sprejeli. Če na-
pa poprej dohitijo, tedaj —"

"Brez skribi, v tem slučaju
se nam ne pripeti ničesar."

opomni drugi vojak.

"Zakaj ne?"

"Ker z ozirom na ujetnika
ne smejo nam niti lasu skri-
viti."

"Hm! Da. Pravilno! Toda
videti nas ne smejo. Če pokli-
čijo vojaštvo, tedaj smo zgu-
bljeni. Niti sam Lopez Jordan
nas potem ne more reči. K
sreči je polutok del crocodilo
za naše namene tako dober,
da se — čuj!"

Začuje se konjsko kopitanje.
Ob vojaka se dvigneta iz tra-
ve. Sedaj je bilo že prepozno
jih zgrabit, ker kavalerist je
bit že pri tovarish.

"No?" vpraša poročnik, ko
skoči poslanec s konja in se
pričrti tovaris.

"Dobar dobitimo," se glasi od-
govor. "Gospodar sam ni imel
dovolj, torej je jahal k sosedu,
da si sposodi, kar manjka."

Delavci za šumo

POZOR!

Kdor želi dela v šumi, naj se oglaši pri meni
in dobi vse natančna pojasnila. Dobre razmere,
ugodna plača in delo stalno za več let.

JOHN MODIC,

6201 ST. CLAIR AVENUE,
CLEVELAND, OHIO

Influenca se
vas ne bo pola-
stila, če rabite pri-
stni Pain Expeller
ob času in se ravname
po navodilih na zavitku.

(11)

**VELIKA
razprodaja**

OBUVALA.

Največja in najbolša prilika za nakupovanje obuvala za celo
družino. Ker je še dosti rojakov in rojakinj, ki še ne vedo, da imamo
med drugim blagom veliko zalog moških, ženskih in otročjih
čevljev, smo sklenili, da znižamo cene v našemu odelku čevljev
toliko, da se bode dobro splačalo vsakemu nakupiti sebi in celi
družini. Pridite in se boste sami prepričali predno kupite.

Moški čevlji kateri so bili \$4.00
so sedaj